

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 2T/38/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1420010253
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Grendárová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2022:1420010253.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV, samosudkyňou JUDr. Janou Grendárovou, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17.januára 2022 v Bratislave

rozhodol:

obžalovaný H.. I. U. J. E. Ö. J. P. H. : nar. XX.XX.XXXX v Š., trvale bytom Š., W.-
Č. Č.. XX

uznáva sa za vinného, že

napriek zákonnej vyživovacej povinnosť prispievať na výživu syna V. U.Ö.J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O., W. F. č. XXXX/XXX vyplývajúcej mu z ustanovenia § 62 zákona o rodine, deklarovanej aj rozsudkom Okresného súdu Bratislava II, pod č. k. 28P/73/2012-47, zo dňa 11.septembra 2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 09.októbra 2014, ktorý ho súd zaviazal prispievať na výživu syna V. U.Ö.J. sumou 1000,-- Euro mesačne od právoplatnosti rozsudku súdu o rozvode manželstva s tým, že sumu 800,-- Euro mesačne bol obvinený zaviazaný uhradiť vždy do piateho dňa v mesiaci vopred k rukám matky Q.. U. U.Ö.J. a sumu 200,-- Euro mesačne bol obvinený zaviazaný uhradiť vždy do piateho dňa v mesiaci vopred na účet syna V. U.Ö.J. si túto povinnosť neplní od mesiaca september 2017 do vyhlásenia rozsudku - 17.januára 2022 s výnimkou dňa 18.09.2017 - kedy uhradil výživné vo výške 300,-- Euro, dňa 05.10.2017 - kedy uhradil výživné vo výške 250,-- Euro, dňa 06.11.2017 - kedy uhradil výživné vo výške 350,-- Euro, dňa 19.04.2018 - kedy uhradil výživné vo výške 1 200,-- Euro, dňa 03.05.2018 - kedy uhradil výživné vo výške 200,-- Euro, dňa 07.06.2018 - kedy uhradil výživné vo výške 300,-- Euro, dňa 06.07.2018 - kedy uhradil výživné vo výške 300,-- Euro, dňa 02.08.2018 - kedy uhradil výživné vo výške 300,-- Euro, dňa 06.09.2018 - kedy uhradil výživné vo výške 300,-- Euro, dňa 05.10.2018 - kedy uhradil výživné vo výške 300,-- Euro, dňa 05.11.2018 - kedy uhradil výživné vo výške 300,-- Euro, dňa 07.12.2018 - kedy uhradil výživné vo výške 300,-- Euro, dňa 27.12.2018 - kedy uhradil výživné vo výške 300,-- Euro, dňa 01.02.2018 - kedy uhradil výživné vo výške 300,-- Euro, dňa 01.03.2019 - kedy uhradil výživné vo výške 300,-- Euro, dňa 04.04.2019 - kedy uhradil výživné vo výške 400,-- Euro,
-2- 2T/38/2020

dňa 03.05.2019 - kedy uhradil výživné vo výške 400,-- Euro, dňa 07.06.2019 - kedy uhradil výživné vo výške 400,-- Euro, dňa 09.07.2019 - kedy uhradil výživné vo výške 400,-- Euro, dňa 02.08.2019 - kedy uhradil výživné vo výške 400,-- Euro, dňa 06.09.2019 - kedy uhradil výživné vo výške 400,-- Euro, dňa 07.10.2019 - kedy uhradil výživné vo výške 400,-- Euro, dňa 06.11.2019 - kedy uhradil výživné vo výške 400,-- Euro, dňa 09.12.2019 - kedy uhradil výživné vo výške 400,-- Euro, dňa 07.01.2020 - kedy uhradil výživné vo výške 400,-- Euro, dňa 05.02.2020 - kedy uhradil výživné vo výške 400,-- Euro, dňa 09.03.2020 - kedy uhradil výživné vo výške 400,-- Euro, dňa 03.04.2020 - kedy uhradil výživné vo výške 400,-- Euro, dňa 05.05.2020 - kedy uhradil výživné vo výške 400,-- Euro, dňa 05.06.2020 - kedy uhradil výživné vo výške 400,-- Euro, dňa 06.07.2020 - kedy uhradil výživné vo výške 400,-- Euro,

dňa 05.08.2020 - kedy uhradil výživné vo výške 500,-- Euro, dňa 07.09.2020 - kedy uhradil výživné vo výške 500,-- Euro, dňa 05.10.2020 - kedy uhradil výživné vo výške 500,-- eur , dňa 05.11.2020 - kedy uhradil výživné vo výške 500,-- Euro, dňa 04.12.2020 - kedy uhradil výživné vo výške 500,-- Euro, dňa 08.04.2021 - kedy uhradil výživné vo výške 100,-- Euro, dňa 05.01.2021 - kedy uhradil výživné vo výške 500,-- Euro, dňa 05.02.2021 - kedy uhradil výživné vo výške 500,-- Euro, dňa 08.03.2021 - kedy uhradil výživné vo výške 500,-- Euro, dňa 08.03.2021 - kedy uhradil výživné vo výške 500,-- Euro, dňa 04.05.2021 - kedy uhradil výživné vo výške 400,-- Euro, dňa 05.06.2021 - kedy uhradil výživné vo výške 500,-- Euro, dňa 05.07.2021 - kedy uhradil výživné vo výške 500,-- Euro, dňa 05.08.2021 - kedy uhradil výživné vo výške 500,-- Euro, dňa 06.09.2021 - kedy uhradil výživné vo výške 400,-- Euro, dňa 05.10.2021 - kedy uhradil výživné vo výške 500,-- Euro, dňa 05.11.2021 - kedy uhradil výživné vo výške 500,-- Euro, dňa 06.12.2021 - kedy uhradil výživné vo výške 800,--Euro, dňa 07.01.2022 - kedy uhradil výživné vo výške 800,--Euro, čím mu vznikol dlh na výživnom v celkovej výške 31 800,-- Euro, pričom v rozhodnom období nebol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie úradu práce, sociálnych vecí a rodiny a dávky v hmotnej núdzi ani iné sociálne dávky nepoberal.

T e d a

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania (po dlhší čas)

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona a za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. j/, Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody sa mu p o d m i e n e č n e o d k l a d á .

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu určuje skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky.

-3-

2T/38/2020

Podľa § 50 ods. 2 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá povinnosť, aby v skúšobnej dobe zaplatil zameškané výživné vo výške 31 800,-- Euro (tridsaťjeden tisíc osemsto eur) k rukám V. U.Ö.J., nar. XX.XX.XXXX v O., trvale bytom O., W. F. č. XXX.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkov V. U., prečítal a oboznámil ostatné listinné dôkazy a po zhodnotení všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo aj v ich vzájomnom súhrne zistil a ustálil skutkový stav veci tak, ako ho uviedol vo výrokovvej časti rozsudku.

Pokiaľ išlo o obžalovaného tento ku predmetnému skutku bol vypočutý ako v prípravnom konaní, tak i v konaní pred súdom.

Obžalovaný v prípravnom konaní využil svoje právo a vo veci nevypovedal (§ 33 Tr.por. - vid' č. l. 66-70, zo 29.07.2020, č. l. 73-78, zo dňa 26.03.2019).

Vypovedal počas dokazovania na súde - kde sa vyjadril ku majetkovým, osobným pomerom za predmetné žalované obdobie.

Na základe jeho výpovede bolo dokazovaním vo vzťahu k jeho osobe preukázané:

Obžalovaný v súdnom konaní

potvrdil, že v roku 2012 - získal post generálneho manažéra kozmetiky HENKEL Vietnam - kde pracoval do začiatku roku 2015. Potvrdil, že v predmetnom období bol jeho príjem nadštandardný - a preto výživné, ktoré mu bolo určené súdom bolo preto v celkovej výške 1 000 eur. Jeho ročný príjem podľa jeho výpovede bol okolo 86 000 dolárov. Preto predmetné výživné 800 eur spolu so sporením vo výške 200 eur mesačne riadne uhrádzal.

Po tom, čo bol ukončený predmetný trojročný kontrakt - na poste generálneho manažéra vo Vietname - začal vykonávať dvojročný kontrakt - tiež tej istej spoločnosti - tiež na poste generálneho manažéra v Poľsku.

Po tomto predmetnom čase vypovedal - jednak, že som už prekročil vek 50 rokov a stretol som sa s dosť negatívnym prijímaním mojej kvalifikácie u potenciálnych zamestnávateľov, bol som na viac ako 20 výberových konaniach, na posty v Maďarsku a v Európe (o tejto skutočnosti nepredložil žiadne dôkazy - súvisiace, že sa osobne zúčastnil predmetných výberových konaní).

Nepodarilo sa mi zohnať prácu dlhodobo, až po tom som zobral prácu u firmy Assister a následne pretože nebolo to dostatočné, čo týka financií, začal som si budovať vlastnú firmu, živnosť v oblasti poradenstva. Počas tých ťažkých začiatkov tej transformácie som mal hodne problémov finančných, pretože úspory sa mi minuli a novú prácu som si dobre platenú nezohnal, postupom času však moja poradenská činnosť začala prinášať vyšší finančný príjem. Momentálne už tie príjmy v roku 2021 vyzerajú byť lepšie, kde sa pohybuje môj brutto zárobok pred zdanením okolo 1 300 - 1 600 eur mesačne.

Z dokladu od spoločnosti HENKEL Polska Operations Sp.z.o.o. bolo preukázané, že obžalovaný v období od 01.marca 2015 do 31.marca 2016 bol vyslaný do práce z Henkel Slovensko spol. s r.o. do Henkel Polska Sp. z.o.o. (v súčasnosti Henkel Polska Operations Sp.

-4- 2 T/38/2020

z o.o.) na obdobie vyslania bola uzatvorená pracovnú zmluvu. Tu pracoval na pozícii generálneho riaditeľa Divízie kozmetiky Poľsko. Zároveň bol predložený doklad ohľadom vyplácania hrubej mzdy, ktorá bola rozložená na jednotlivé zložky mzdy za predmetné obdobie v celkovej výške za rok 2016 (január - marec) 497 832,82 (základný mesačný plat - 153 027,00, prémie cudzinca - 2 143,00, ročná prémie ST - 213 417,19 prémie CPU - 42 508,00, 13.plat - 12 752, 25, príplatok cudzinca (na bývanie) - 195 762,00, náhrada za dovolenku - 21 861,00, paušál - služobné auto - 1 200,00 za rok 2015 (marec - december) - 800 981,35 (základný mesačný plat - 510 090,00, prémie cudzinca - 2381,00, prémie CPU - 213 417,19, 13.plat - 12 752, 25, príplatok cudzinca (na bývanie) - 16 313,00, ďalšie príplatky - 5 058,00, sociálny fond - príplatok k zdaneniu 620,00.

Z listinného dokladu - založený na č. I. 298 (Okresný súd Bratislava IV, sp.zn. 10 Pc/10/2016) bolo preukázané, že jeho čistý príjem za posledných dvanásť mesiacov (apríl 2015 - marec 2016) v predmetnej spoločnosti bol:

-základná mzda a odstupné - 413 336 PLN netto -

-ročný bonus - STI - 47 196 PLN netto

-ročný príspevok na bývanie vo výške 74 133 PLN netto

-nefinančné benefity: firemné auto, laptop, mobilný telefón, zdravotné poistenie.

Celkový príjem - čistý za dané obdobie bol tak 534 665 PLN - t.j. 125 578,96 eur (po prepočte podľa denného referenčného výmenného kurzu ECB ku dňu 31.marec 2016) - čo predstavuje sumu 10 464,91 eur mesačne.

Bolo preukázané, že keďže pracoval vo Varšave - mal nájomnú zmluvu na byt v tomto meste - ako vyplynulo z nájomnej zmluvy (spis Okresného súdu Bratislava IV, sp.zn. 10 Pc 10/2016 - č. I. 395-400) - predmetný mesačný nájom bol cca vo výške 1 400 eur. I napriek tejto mesačnej položke - vzhľadom na jeho príjem, ktorý zarábala nešlo tak o značne vysokú položku. Z predmetnej nájomnej zmluvy súd len konštatuje - že išlo o byt vo výmere 150m² - išlo o päť izieb, kuchyňa, dve kúpeľne, WC - počas predmetného obdobia tu býval sám - pretože táto skutočnosť vyplynula z predmetnej nájomnej zmluvy.

Pokiaľ išlo o predmetný príjem v tejto spoločnosti obžalovaný k tomu vypovedal, nie je pravda, že som poberal vyše desaťtisícové platy v Henkel Poľsko - nemám z toho obdobia nadštandardné úspory, platil som si tretí pilier dôchodkový, do ktorého mi umožnila vstúpiť materská firma Henkel. Mám určité úspory

v treťom pilieri, ktoré sú dostupné až v dôchodkovom veku (dostupné v roku 2029), plánoval som ich využiť k tomu, aby som na dôchodku neživil a vedel žiť dôstojný život. Môj život po strate zamestnania nebol o nadmernom míňaní, nebol o cestovaní na Tahiti, Seychely a iné destinácie, kde som nikdy nebol. Cestoval som len sám alebo so svojimi deťmi v čase keď som mal nadštandardný príjem a nie v čase keď som bol nezamestnaný.

Predmetné skutočnosti vyplynuli z lustrácie v Sociálnej poisťovni - č. I. 294, 295.
Vypovedal, že bol prepustený z organizačných dôvodov.

Z predmetného dokazovania mal súd preukázané - že obžalovaný v mesiaci apríl 2016 oznámil na svojom pracovnom profile na sociálnej sieti LinkedIn - zameranej na pracovné ponuky - 11.01.2017 - „Career break until 4/17 (prestávka v práci do 4/2017) - č. I. 23 (spis Okresného súdu Bratislava IV, sp.zn. 10 Pc 10/2016)

-5- 2T/38/2020

Následne na sociálnej stránke FACEBOOK - stránka obžalovaného - poukazoval ako svojom svojou manželkou - cestovali po zahraničí (výlet pod USA - september - október 2016) - opätovne podľa vlastného vyjadrenia na predmetnej stránke - dostal predmetnú cestu ako prekvapenie od manželky a členov rodiny na 50-ku. Takáto cesta a výlety pod USA (viď fotografie) mali byť údajne za výšku 2 200 USD a 1 000 eur, čo podľa názoru súdu tomu tak byť nemohlo.

Vo vzťahu k obžalovanému súd vo veci poukazuje i zabezpečený doklad - upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 30.novembra 2017

Predmetný doklad - upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 30.novembra 2017 - č. I. 141-144, pod sp.zn. 130 EX 7526/17-17 - v danom prípade predmetná exekúcia začala v prospech svedka a v neprospech obžalovaného na vymoženie zameškaného výživného za mesiac - september, október, november 2017 a to prikázaním pohľadávky z účtu v banke.
Na základe zisťovania pomerov majetku povinného (obžalovaného) bolo zistené ku dňu 15.február 2018 :

- obžalovaný mal zriadené dva účty
- nebol evidovaný ako vlastník nehnuteľnosti v rámci celého územia SR
- nebol vedený v evidencii Sociálnej poisťovne ako zamestnávateľ ani ako zamestnanec
- voči povinnému nebolo vedené iné exekučné konanie v Centrálnom registri exekúcií
- nebol vedený ako konateľ spoločnosti ani ako spoločník v obchodnej spoločnosti
- zistené bolo, že je vlastníkom jedného motorového vozidla a preto bol vydaný exekučný príkaz pod č.k. 130 EX 7526/17-35, zo dňa 10.apríla 2018 - na zadržanie vodičského preukazu a tým nariadená exekúcia zadržaním vodičského preukazu povinného.

V súvislosti so zadržaním vodičského oprávnenia - ktoré bolo v exekútorskej blokácii - predmetná skutočnosť bola preukázaná - z dokladu zoznam vozidiel subjektu - (obžalovaného) - zároveň v predmetnom doklade zo dňa 12.júla 2019 - boli uvedené v rámci zoznamu vlastnených vozidiel - tri motorové vozidlá - s dátumom stavu od 03.08.2012, 24.01.2014 a 16.05.2016.

Pokiaľ som bol v spoločnosti Asister - časové obdobie uviesť neviem - bol môj príjem okolo 600 - 700 eur. K predmetnej časti výpovede súd poznamenáva - že v danom prípade išlo o pracovnú zmluvu - ktorá bola uzatvorená medzi obžalovaným a spoločnosťou Assister Network Kft so sídlom v Maďarskej republike (spis Okresného súdu Bratislava IV, sp.zn. 10 Pc 10/2016 - č. I. 191-193) - z ktorej bolo preukázané, že v predmetnej spoločnosti bola jeho pozícia - projektový manažér a to na dobu neurčitú. Jeho pracovný deň bol na základe dohody strán - 08.január 2018. Osobná základná mesačná mzda bola stanovená brutto 270 000 ft (cca 749,43 eur). Zmluva bola uzatvorená dňa 19.decembra 2017.

Na jednej strane si súd uvedomuje, že predmetný kontrakt - v spoločnosti Henkel bol ukončený s nadštandardným príjmom ako i s predmetnými benefitmi - ale na druhej strane je skutočne ťažko uveriteľná obrana obžalovaného v smere - že mal problém si nájsť adekvátne zamestnanie i z dôvodu svojho veku - osoba, ktorá pracovala v predmetnej spoločnosti Henkel (nielen v Poľsku, ale

i vo Vietname) je predpoklad - že ovláda cudzie jazyky, má profesionálne manažérske schopnosti, skúsenosti, nehovoriac o jeho životopisnom portfóliu - aby si našla - súd nechce bagatelizovať prácu projektového manažéra - ale s príjmom, čo je priemerným - je ťažko uveriteľné. Naopak takáto osoba už len pri podaní životopisu s miesta-

-6- 2T/38/2020

mi výkonu práce je na každom „trhu“ mimoriadne žiadaná a zároveň i finančne oceňovaná.

Obžalovaný sa vyjadril ku svojim finančným príjmom - živnosť som začal v roku 2018 - živnostenské oprávnenie je na odborné poradenstvo. Stále sa zaoberám touto podnikateľskou činnosťou.

Zo správy od národného daňového a colného úradu, Daňový a colný úrad župy Pešť (Maďarská republika) - zo dňa 18.novembra 2021 - predložený obžalovaným - č. I. 463-468 - bolo preukázané, že obžalovaný je zapísaný v registri živnostníka - od 03.apríla 2018.

Predmetom jeho činnosti bolo ako vypovedal sám obžalovaný - poradenstvo v oblasti všeobecného riadenia.

Z potvrdenia o príjme - č. I. 310, 311 vyplynulo, že

-v roku 2019 daňovník (obžalovaný) podliehal malej dani z vlastného podnikania. Na základe stanovenom zákonom CXLVII z roku 2012 - mal daňovník v roku 2019 príjmy zo súkromného podnikania podliehajúce dani z podnikania s malou daňou vo výške 3 189 000 HUF.

-v roku 2020 daňovník (obžalovaný) podliehal malej dani z vlastného podnikania. Na základe stanovenom zákonom CXLVII z roku 2012 - mal daňovník v roku 2020 príjmy zo súkromného podnikania podliehajúce dani z podnikania s malou daňou vo výške 5 539 200 HUF.

Obžalovaný počas žalovaného obdobia nebol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, nebol poberateľom dávok vyplácaných úradom práce, sociálnych vecí a rodiny.

Súd v súlade s ustanovením § 263 ods. 1 Tr.por. čítal výpoveď svedkyne Alexandry Alföldi - matky syna a bývalej manželky obžalovaného.

Táto potvrdila, že obžalovaný mal vo vzťahu ku synovi Petrovi - svedkovi v tomto konaní plniť zákonnú vyživovaciu povinnosť, ktorá mu bola uložená súdom - a to v celkovej výške 1 000 eur (výživné vo výške 800 eur k rukám matky do piateho kalendárneho dňa v mesiaci a 200 eur na sporiaci účet do piateho kalendárneho dňa v mesiaci). Predmetnú vyživovaciu povinnosť si však obžalovaný neplnil od mesiaca september 2017. Peniaze nepoukazoval ani na jej účet, ale ani na účet syna Petra.

Potvrdila, že vo vzťahu k obžalovanému sa viedlo exekučné konanie - preukázané však bolo, že od začiatku výkonu exekúcie sa nepodarilo exekútorovi získať žiadne prostriedky. Preto dňa 10.apríla 2018 súdny exekútor pristúpil k výzve na zadržanie vodičského oprávnenia. Zároveň i ona podobne ako svedok syn Peter - potvrdila platenie čiastočného výživného.

Svedok V. U. - syn obžalovaného potvrdil, že obžalovaný je jeho biologickým rodičom. Potvrdil a počas dokazovania predložil doklady súvisiace s jeho potrebami z dôvodu, že počas žalovaného obdobia bol stále a teda aj je študentom. Predložil doklady ohľadom čiastočného uhradzovania výživného zo strany obžalovaného. Počas predmetného žalovaného obdobia je študentom vysokej školy v zahraničí (Masarykova univerzita v Brne, Česká republika, Fakulta sociálnych štúdií v obore politológia a ekonomicko správni fakulta, odbor ekonómia - je to dvoj odbor, forma denného štúdia). O predmetnej skutočnosti predložil doklady - potvrdenie o štúdiu za školský rok 2019/2020 - č. I. 157, školský rok 2020/2021 - č. I. 365.

-7- 2 T/38/2020

Predmetné štúdium mal vo forme denného štúdia. V období keď bolo COVID - nariadenia sa menili zo dňa na deň.

Výdavky súvisiace nielen so štúdiom, ale i životom - t.j. nájomné za byt - v ktorom býva v Brne sú mesačne okolo 1 000 eur - 1 400 eur (v predmetnej čiastke sú zahrnuté tieto položky:

-nájomné za prenájom bytu - po tom, čo nastúpil štvrtý ročník na predmetnej fakulte predtým bývanie na internáte vo výške 280 eur a 15 eur internet)

Z predloženej zmluvy o nájme bytu (smlouva o nájmu bytu) - za obdobie od 01.08.2017 do 31.07.2018 (č.l. 377-378) - kde bolo konštatované - nájomné činí 14 000 Kč mesačne a zálohy na úhradu plnenia a služieb poskytovaných s užívaním bytu (dodávka elektriky, vodného a stočného a za odvoz odpadu) vo výške 600 Kč mesačne.

- používanie mobilného telefónu - priemerne mesačne 20 eur,
- oblečenie, jedlo, cestovanie, lyžovanie, život v zahraničí
- náklady spojené so školou okolo 100 eur mesačne - rôzne knihy, ktoré potrebuje k štúdiu,
- električka vo výške 20 eur mesačne
- cestovné vlakom 50 eur
- strava okolo 450 eur
- elektronika potrebná k štúdiu 100 eur
- ošatenie a hygiena 200 eur
- zdravotná starostlivosť 40 eur.

V súvislosti s predmetnou zdravotnou starostlivosťou uviedol - že má zubný problém - preto potreboval plastové chrániče - to boli i častejšie dôvody vyšetrovania zubárom.

V súvislosti so svojimi výdavkami predložil ich prehľad - z ktorého vyplynul priemerný mesačný tak ako to vypovedal - - č. l. 364. Súd si predmetný prehľad prezrel a zistil - že predmetné výdavky, ktoré v predmetnom prehľade uviedol - nie sú výdavkami zo strany predmetného svedka v žiadnom prípade nadnesené, resp. umelo navýšené.

Svedok žije v spoločnej domácnosti so svojou matkou ako i s bratom vo štvorizbovom byte. táto mu vypomáha aj finančne na jeho potreby - desiatky to určite nie sú, keďže len na samotný byt míňame okolo 280 eur takže to budú stovky a možno aj tisíce mesačne.

Svedkyňa - matka svedka potvrdila, že ubytovanie, školu a všetky ostatné výdavky mu hradím ja zo svojho príjmu a z toho, čo na výživné pošle otec. Tak ako svedok i ona potvrdila, že častokrát mi s výdavkami pomáha aj môj priateľ, bez pomoci, ktorého by som to sama nezvládla. Syn sa snaží privyrobiť si brigádne, čo je okolo 40 eur mesačne a tieto peniaze použije ako vreckové pre seba, čo mne uľahčí z mesačných nákladov.

Náklady - ktoré mali byť zabezpečené z nezaplateného výživného od obžalovaného - bola z jeho šetriaceho účtu, ktorý sa celý vyčerpal a zvyšok im pomáhal mamin priateľ. Môj šetriaci účet je vedený v ČSOB banke. Mamin priateľ a to nielen vždy len finančnou podporou, ale pomáha aj tým, že keď som sa potreboval presťahovať do Brna, tak ma odviezol a nakúpil mi nejaké veci a taktiež sa neviem vyjadriť k sume, ktorá bola zužitkovaná zo sporiaceho účtu.

Počas týždňa keď je v škole - býva v prenajatom byte v Brne spolu so svojou priateľkou a na víkendy ako prázdniny, skúškové obdobie chodí do miesta trvalého bydliska -

-8- 2T/38/2020

teda domov. Ubytovanie, školu stravu, ošatenie, hygienu, cestovné a všetky ostatné výdavky mu hradí matka - aj z toho, čo otec posielal výživné a snaží sa i on - svedok privyrobiť si brigádne a to najmä doučovaním anglického jazyka a inými príležitostnými brigádami.

I keď podľa výpovede svedka - neplnenie vyživovacej povinnosti otca - obžalovaného nezanechalo na ňom žiadne psychické trvalé nepriaznivé následky - ale podotkol, že svoj životný štandard, mu klesol. To koľko mesačne zarobí je závislé od toho aký náročný má semester, ale priemerne je to 20 eur - 40 eur mesačne. Predmetné peniaze používa ako vreckové pre jeho osobnú potrebu. Z dôvodu, že bol COVID-19 predmetné brigády touto formou boli ukončené. Predmetné brigády som si zabezpečoval hlavne cez kariérne centrum Masarykovej univerzity - čo je portál pre študentov, ktorý si hľadajú brigádu popri škole alebo prácu po škole. Vyplácali ma už potom konkrétne firmy. Brigádoval som vo forme Populo zaoberajúca sa doučovaním angličtiny a firmy Polyglot a za sa zaoberá tiež doučovaním anglického jazyka. Doučovanie prebiehalo v Brne.

Pokiaľ ide o osobný kontakt s obžalovaným je len veľmi sporadický a to prostredníctvom telefónu. Osobne sa naposledy videli pred rokom (výpoveď zo dňa 26.júla 2019), a následne na Vianoce

(výpoveď zo dňa 10.08.2020) neposiela žiadne darčeka, nekupuje žiadne veci, ktoré by sa dali považovať za náhradu výživného.

Vyššie uvedené skutočnosti potvrdila i svedkyňa - matka svedka - syna Petra - otec sa o syna nezaujíma, nenavštevuje ho, nekontaktuje ho, neposiela mu žiadne veci ani darčeka, čo by sa dali považovať za náhradu výživného.

Syn patrí medzi 3 % najlepších študentov na oboch fakultách, na ktorých študuje súčasne a pri ponuke zahraničného štúdia sme museli túto ponuku odmietnuť z finančných dôvodov, pretože uhradiť náklady súvisiace s týmto štúdiom už nebolo v našich silách - otec môže byť pyšný a hrdý na syna, že syn je erudovaný i vzdelanostne.

Tiež z finančných dôvodov nemohol využiť štúdium ERASMUS - na ktorý mal možnosť sa dostať, pretože splňal podmienky študijného prospechu - ale finančne by to bolo veľmi rizikové.

Keďže musel znížiť svoje osobné náklady - z dôvodu, že obžalovaný si vyživovaciu povinnosť plní od mesiaca september 2017 nepravidelne - chvíľu mi trvalo kým som sa na to prispôbil, chodím menej von, kupujem veci v akcii.

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II, č.k. 28P/73/2012-47, zo dňa 11.septembra 2012 bol obžalovaný (odporca) zaviazaný prispievať na výživu v tom čase maloletého syna - V. sumou 1 000 eur mesačne a to vždy do piateho dňa toho ktorého mesiaca, z toho vo výške 800 eur vopred k rukám matky a vo výške 200 eur na účet maloletého, ktorý bola povinná zriadiť matka maloletého a oznámiť otcovi číslo účtu. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť v časti výroku o výživnom dňa 06.novembra 2012.

Uznesením Okresného súdu Bratislava IV, pod č.k. 10 Pc 10/2016-347, zo dňa 20.júla 2018, ktorý nadobudol právoplatnosť v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava, č.k. 11 CoP/472/2018-451, zo dňa 19.novembra 2018, ktorý po zhodnotení majetkových pomerov - v predmetnom konaní navrhovateľa (obžalovaného) zamietol návrh obžalovaného na vydanie neodkladného opatrenia, ktorým žiadal zníženie sumy výživného.

O návrhu na zníženie výživného vo veci samej rozhodol i Okresný súd Bratislava IV, rozsudkom pod č.k. 10 Pc/10/2016-540, zo dňa 21.januára 2020 - ktorý opätovne vyhodnocoval majetkové pomery obžalovaného a po ich zhodnotení jeho návrhy na zníženie výživného zamietli. Predmetný rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu Bratislava

-9- 2T/38/2020

pod č.k. 11 CoP/254/2020-602, zo dňa 28.septembra 2021. Rozsudok tak nadobudol právoplatnosť dňa 24.októbra 2021.

V predmetnej veci súd konštatuje, že po tom, čo bola vo veci podaná obžaloba na obžalovaného - t.j. 28.augusta 2020 - bolo na Okresnom súde Bratislava IV, pod sp.zn. 10 Pc/10/2016 už vykonané dokazovanie a vo veci vyhlásený rozsudok a to dňa 21.januára 2021. I z predmetných dôvodov vzhľadom na predmetnú dôkaznú situáciu oboznámil časť dôkazov, ktoré boli vykonané v tomto konaní - pretože meritom predmetnej veci bol návrh navrhovateľa (obžalovaného) na zníženie výživného vo vzťahu s odporcovi (svedkovi).

O tom, že obžalovaný mal záujem zbavovať sa majetku svedčí i konanie na Okresnom súde Galanta, pod sp.zn. 18C/59/2019 - vo veci o vyslovenie odporovateľnosti kúpnej zmluvy (prevodu nehnuteľnosti) - kde je žalobcom svedok v tomto konaní (V. U.) a žalovaným - brat obžalovaného - H.. J. U. - predmetné zápisnice z pojednávania založené v spise.

I súd má za to, že obžalovaný sa zbavoval majetku tým, že ho prepisoval na jemu blízke osoby - napr. v danom prípade brata.

Nepriamo súd poukazuje - že obžalovaný dňa 17.januára 2022 sa obžalovaný ospravedlnil na nariadené hlavné pojednávanie a súhlasil s tým, aby sa toto hlavné pojednávanie konalo v jeho neprítomnosti z dôvodu - stále žijem a pracujem v Španielsku odkiaľ pracujem.

V súvislosti s predmetným Španielskom a vysporiadanie s tým súvisiace súd v tomto smere poukazuje - tak ako to konštatoval i civilný súd - nielen prvostupňový, ale aj druhostupňový - ktorý sa predmetným stavom zaoberal - a v tejto súvislosti i prebiehajúce konanie na predmetnom Okresnom súde Galanta.

Z predložených dokladov - od svedka bolo preukázané - v súvislosti žalovaným obdobím od mesiaca september 2017 - ku dňu vyhlásenia rozsudku boli predložené výpisy v súvislosti uhradeným zaostalým a bežným výživným - tieto doklady sú založené na č. l. 159-197, 314-353, 436-452, 477-478. Skonštatované tak bolo, že obžalovaný výživné uhrádzoval v časovom období a vo výške tak ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Preukázanie takto zisteného skutkového stavu veci a okolnosti, ktoré predchádzali spáchaniu tohto trestného činu, i jeho konkrétne následné spáchanie boli teda na hlavnom pojednávaní jednoznačne preukázané vyššie uvedenými dôkazmi. Na základe vykonania a zhodnotenia týchto dôkazov týkajúcich sa skutkového zistenia predmetného trestného činu dospel súd k záveru, že skutok sa stal a že ho spáchal obžalovaný a to tak ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Pri právnom hodnotení dospel súd k záveru, že obžalovaný svojím konaním naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b/ Tr. zák. - pretože najmenej dva mesiace v období dvoch rokov si úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať svojho syna a predmetný čin spáchal závažnejším spôsobom - po dlhší čas (od mesiaca september 2017 do vyhlásenia rozsudku do dňa 17. januára 2022).

-10-

2T/38/2020

Výživné je praktickým vyjadrením ekonomickej funkcie rodiny, ktorej účelom je zabezpečovať pre svojich členov uspokojovanie materiálnych potrieb, a to vzájomnou pomocou podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov.

Výživným sa rozumejú náklady na uspokojovanie všetkých životných potrieb toho, komu je poskytované v súvislosti s jeho všestranným rozvojom, tak po stránke fyzickej, ako i po stránke duševnej. Rozsah nákladov na úhradu životných potrieb osoby odkázanej na výživné je rôzna, a to vzhľadom na vek, zdravotný stav, ale i nadanie (schopnosti) tejto osoby, spôsob prípravy na jej budúce povolanie a podobne. Základom preto pre hodnotenie schopností a možností rodičov plniť si svoju vyživovaciu povinnosť voči ich dieťaťu, je zistenie ich skutočných príjmov, ale aj podkladov odôvodňujúcich záver, že tento dosahovaný príjem zodpovedá ich telesným a duševným schopnostiam, skúsenostiam v plnení pracovných povinností, ako aj miestnym, lokálnym možnostiam ich uplatnenia a závisí aj od zisťovania ich celkových majetkových pomerov v širšom slova zmysle.

Základnou podmienkou žalovaného trestného činu je nárok na výživu, ktorý vyplýva z ustanovení Zákona o rodine (ďalej ZR). Podľa § 62 ods. 1, 2 veta prvá ZR plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Znamená to tak, že vyživovacia povinnosť k dieťaťu nie je obmedzená dosiahnutím určitého veku, t.j. ani dosiahnutím plnoletosti, či presiahnutím veku 25. roku života, ale vyživovacia povinnosť rodičov k deťom tak, ako ju vníma Zákon o rodine trvá do času pokiaľ dieťa nie je schopné sa samé živiť. Táto okolnosť je preto individuálna. Preto, ak dieťa študuje na vysokej škole - ako je to v tomto prípade - trvá vyživovacia povinnosť rodiča do doby štúdia - pokiaľ dieťa riadne pokračuje a to až do jeho dokončenia. Pokiaľ ide o predmetného svedka tento študuje dennou formou vysokoškolského štúdia.

Obidvaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Obsahom vyživovacej povinnosti podľa § 207 Tr. zák. sa teda rozumie neplnenie výživného poskytované v peniazoch, ale i neplnenie povinnosti zaopatrováť iného, teda neplnenie povinnosti poskytovať dieťaťu stravu, ošatenie, bývanie, starať sa o jeho zdravie a čistotu, vykonať nad ním dohľad a prípadne opatrovať ďalšími prostriedkami potrebnými pre jeho všestranný rozvoj v zmysle zákona o rodine.

Nárok na zabezpečenie riadnej výživy je tak zákonným nárokom podľa ustanovenia § 62 až 65 Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z. v znení neskorších právnych predpisov. Vznikom rodinného pomeru zo zákona začína vyživovacia povinnosť rodičov voči deťom, t.j. vyživovacia povinnosť obžalovaného voči

maloletému, ktorá vznikla a začala jeho narodením. Za začiatok páchania trestného činu zanedbania povinnej výživy sa považuje deň, od ktorého obžalovaný ako rodič prestal zavinene plniť vyživovaciu povinnosť a to bez ohľadu na to, či o povinnosti platiť výživné a o jeho výške rozhodol už pred tým súd v civilnom konaní.

Podľa § 62 ods. 5 ZR má výživné prednosť pred inými výdavkami rodičov.

Z hľadiska subjektívnej stránky u obžalovaného išlo o úmyselné konanie a to v prinajmenšom vo forme nepriameho úmyslu - pretože obžalovaný musel vedieť, že svojím konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený Trestným zákonom (ochrana nároku

-11- 2T/38/2020

oprávnenej osoby na výživné) a pre prípad, že ho spôsobí, s tým bol uzrozumený. Obžalovaný o svojej zákonnej vyživovacej povinnosti vedel, napriek tomu výživné uhrádzal nepravidelne.

V osobe obžalovaného súd nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by vylučovali jeho trestnú zodpovednosť. Marginálne - na naplnenie subjektívnej stránky predmetného žalovaného trestného činu - zavinenia stačí, že páchatelovi je známe, že je v danom prípade otcom dieťaťa, ktoré nie je schopné sa život (navštevuje vysokú školu a nie je teda zárobkovo činné) a že je tu z jeho strany povinnosť vyživovať takéto dieťa (porovnaj R 10/1977).

Obžalovaný tak chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom a ako je zrejmé z následku jeho konania - tento záujem aj porušil. Nápravu obžalovaného spôsobeného stavu nemožno dosiahnuť vylúčením prostriedkov trestného práva.

Ako už bolo konštatované rozsudkom Okresného súdu Bratislava II, č.k. 28P/73/2012-47, zo dňa 11.septembra 2012, právoplatný dňa 09.októbra 2014 bolo rozhodnuté - že mal prispievať na výživu svedka celkovou sumou 1 000 eur mesačne od právoplatnosti rozsudku súdu o rozvode manželstva s tým, že sumu 800 eur mesačne bol obžalovaný zaviazaný uhradiť vždy do piateho dňa v mesiaci vopred k rukám matky a sumu 200 eur mesačne bol obžalovaný zaviazaný uhradiť vždy do piateho dňa v mesiaci vopred na účet predmetného svedka.

Z dokazovania ako vyššie súd rozviedol bolo jednoznačne zo strany obžalovaného preukázané subjektívne zavinenie - neplnenie si vyživovacej povinnosti. Obžalovaný od mesiaca september 2017 ku dňu vyhlásenia rozsudku - t.j. 17.január 2022 si pravidelne neplnil svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť vo vzťahu ku svojmu synovi - s výnimkou ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku. Za začiatok neplnenia vyživovacej povinnosti bol určený mesiac september 2017 - predmetný začiatok vypovedal vo svojej výpovedi svedok a obžalovaný predmetný začiatok neplnenia vyživovacej povinnosti nenamietal. Určenie ukončenia v tomto konaní vyživovacej povinnosti je určená vyhlásením rozhodnutia (v danom prípade rozsudku - t.j. 17.január 2022).

Pokiaľ ide o predmetné žalované obdobie - počas jeho trvania predmetný svedok nebol v jeho osobnej starostlivosti na rozdiel od matky. Navyiac ako vyplynulo z dokazovania so synom sa nestretáva ani osobne, na jeho výživu neprispieva inou formou - t.j. napr. naturálnou formou.

Rozsah vyživovacej povinnosti to nie sú len - všeobecné hľadiská - t.j. skúmanie odôvodnených potrieb dieťaťa - ktorých rozsah je rôzny vzhľadom na vek, zdravotný stav, spôsob prípravy na budúce povolanie, nadanie, záujmy dieťaťa, ale zároveň vychádza aj z reálnych možností a schopností rodičov dieťaťa plniť si svoju vyživovaciu povinnosť. Medzi týmito dvoma kritériami - t.j. medzi odôvodnenými potrebami dieťaťa a reálnymi schopnosťami a možnosťami rodičov - platí zásada úmernosti priamej, ktorá je plne v súlade s normatívnou zásadou, že dieťa má právo žiť na takej úrovni, na akej žijú jeho rodičia. Odôvodnenými potrebami sú aj také potreby, ktoré nie sú celkom bežné, ale zároveň pre dieťa, jeho vývoj sú prospešné - rekreačné, kultúrne, vo vyššej miere zmierňujúce nejaký zdravotný hendikep a podobne. Rozsah odôvodnených potrieb osoby odkázanej na výživné, je súčasne závislý od reálnych schopností a možností osôb povinných poskytovať výživné.

Preto základom pre predmetné vyššie uvedené hodnotenia schopností a možností rodičov plniť si svoju vyživovaciu povinnosť k dieťaťu - je zisťovanie nielen ich skutočných

-12- 2T/38/2020

príjmov, ale i preverovanie podkladov odôvodňujúcich záver, či dosahovaný príjem rodiča zodpovedá i jeho telesným a duševným schopnostiam, skúsenostiam v plnení pracovných povinností, ako i miestnym, lokálnym možnostiam ich uplatnenia a zároveň, či je prítomná skutočná vôľa rodiča dosiahnuť čo najvyšší zárobok a tiež objektívne podmienky na dosiahnutie príjmu úmerného uvedeným predpokladom. Znamená to tak - že súd vychádzal nie z okolnosti, ktorú vypovedal obžalovaný - že jeho príjem nie je adekvátny k tomu, aby naďalej mohol platiť výživné, ktoré bolo súdom určené rozsudkom v roku 2012 - ale z okolností, že svoje schopnosti a potenciál dostatočne nevyužil na dosiahnutie oveľa vyššieho príjmu - vzhľadom na jeho predchádzajúce pracovné pozície.

Opätovne vrátiac sa k nadštandardným príjmom obžalovaného, jeho spôsobu život (prestávka v práci ohlásená, cestovanie). I keď v danom prípade išlo o príjmy v roku 2015/2016 (apríl 2015 - marec 2016, prestávka v práci apríl 2016/apríl 2017) - a čas vyhlasovania rozsudku bol 17. január 2022 - t.j. po temer piatich rokoch - tu súd musí uviesť - že obžalovanému nič nebránilo - že v čase keď mal takéto vysoké príjmy - aby si časť z nich odkladal ako úsporu do budúcnosti. Mal totiž vedomosť, že má vyživovaciu povinnosť. Nie je totiž žiadny nepredpoklad - že by z týchto príjmov ešte časť z nich nemal práve i s prihliadnutím na to, že mal vedomosť, že mal vyživovaciu povinnosť, ktorú si mal plniť. Potrebné je v tejto súvislosti uviesť - že z jeho strany nešlo len o takéto krátke obdobie zarobenia si nadštandardne - pred tým pracoval tiež na obdobnej pozícii vo Vietname.

Keď ako tvrdil na hlavnom pojednávaní - že mal problém si nájsť adekvátne zaplatenú prácu z dôvodu jeho veku - mal si vytvoriť takú rezervu finančnú (vzhľadom na tieto príjmy v tomto čase dosahujúce) - ktorá by mu umožňovala prispievať na výživu svojho syna vo výške 1000 eur.

Jeho jedinou povinnosťou bolo uhrádzanie výživného v pravidelných mesačných intervaloch. V tejto súvislosti súd poznamenáva, že výživné poručenským súdom bolo určené v roku 2012. Súd si uvedomuje, že v čase keď bolo určované bolo „nadštandardné“ vzhľadom na pomery - ktoré boli na strane obžalovaného. Pravidelne si ju plnil temer päť rokov. Zlom podľa výpovede obžalovaného nastal z dôvodu, že jeho majetkové pomery - t.j. zamestnanie sa diametrálne zmenilo a preto podával i návrh na zníženie výživného. V tomto smere súd poukazuje - že obrana obžalovaného - že jeho snahou bolo síce uhradiť výživné, z dôvodu, že jeho príjem nie je vysoký - tu je potrebné konštatovať zo strany súdu - že obžalovaný si musí uvedomiť, že jeho povinnosťou je „len platiť výživné“ - ale starostlivosť je na strane matky, ktorá si vyčísliť nedá, ako i samotného syna - keďže už je dospelý.

Pokiaľ išlo o argumenty obžalovaného, že výška výživného vzhľadom na jeho majetkové pomery je vysoká a on nie je schopný uhrádzať výšku výživného určeného súdom - súd musí v predmetnej veci poukázať na jeho príjmy, ktoré dosahoval v nadnárodných spoločnostiach v čase keď bol zamestnaný - ktoré sú vyššie rozvedené.

I keď obžalovaný - a k tomu predložil doklady - ktoré poukazovali na jeho aktuálne majetkové pomery - ktoré sú skutočne značne rozdielne a to smerom - že jeho príjem je niekoľko násobne nižší - súd opakovane opakuje - je na obžalovanom, aby si zabezpečil také zamestnanie, ktoré bude zodpovedať jeho vzdelaniu, schopnostiam, možnostiam a životným skúsenostiam, ako i jazykovému vybaveniu umožňujúce mu si zákonnú povinnosť voči osobe odkázanej na jeho výživu - ktorými schopnosťami nepochybne disponuje, keď bol schopný dlhú dobu dosahovať príjem cca 10 000 eur mesačne.

Pokiaľ išlo o výpoveď a tvrdenie obžalovaného o čom i predložil doklady, že jeho príjem bol temer deväťnásobne nižší, súd túto okolnosť nemohol vziať na zreteľ v tom, že v jeho schopnostiach a možnostiach nie je možné uhrádzať pravidelne výživné súdom určené. Jeho tvrdený príjem je preto neprimeraný. Je ťažko uveriteľné, že by vykonával svoju prácu

za ním tvrdený plat, ktorý je niekoľkonásobne nižší ako dosahoval u predchádzajúceho zamestnávateľa. Tým, že disponoval s takýmto príjmom bol povinný hospodáriť tak - primárne majúci na zreteli svoju vyživovaciu povinnosť voči svojmu synovi a až následne uspokojovať svoje osobné potreby a pôžitky. Jeho syn mal a má plné právo participovať na jeho vysokej životnej úrovni. Okolnosť, že obžalovaný si neplnil vyživovaciu povinnosť nemôže ho postihovať tým, že obžalovaný za zriekol svojho pracovného odborného rastu s uspokojením niekoľko desaťnásobne nižšieho zárobku. V jeho prípade nešlo napr. o zdravotné problémy, ktoré by to mohli odôvodňovať, ale podľa názoru išlo o jeho vlastné rozhodnutie. Takáto skutočnosť - súvisiaca so zdravotnými problémami zo strany obžalovaného nebola predložená.

Tu súd poukazuje na osobu predmetného svedka - ktorý študuje na vysokej škole a ktorý dosahuje mimoriadne vynikajúce študijné výsledky, na ktoré by naopak obžalovaný mal byť hrdý a podporovať

predmetného svedka k tomu, aby sa mohol ďalej odborne rozvíjať - napr. i prostredníctvom Erasmus - ktorý však nemohol vykonať z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov. Výdavky, ktoré svedok uviedol a predložil v súvislosti so svojou osobou súd vyhodnotil ako v žiadnom prípade, že by boli ním „nadnesené“ a teda neúmerné jeho veku a spôsobu jeho života.

V záujme obžalovaného by malo byť, aby tento umožnil - i tým, že bude pravidelne uhrádzať výživné vo výške 1 000 eur - pretože aktivity a záujmy nepochybne prispievajú k rozvoju osobnosti svedka. Ako už bolo konštatované príjmy obžalovaného boli nadštandardné a i syn mal a má právo podieľať sa na tejto nadštandardnej životnej úrovni i prostredníctvom výživného zo strany obžalovaného.

Obžalovaný si neplnil pravidelne vyživovaciu povinnosť od mesiaca september 2017 - do vyhlásenia rozsudku teda do 17.januára 2022 - išlo teda o dlhší čas (§ 207 ods. 1, 3 písm. b/ Tr. zák.).

Predmetné súdom dokázané neplnenie vyživovacej povinnosti zo strany obžalovaného po dobu predmetných rokov - nepochybne napĺňa i kvalifikovanú skutkovú podstatu trestného činu zanedbania povinnej výživy s tým že čin bol spáchaný závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas.

Súd musí uviesť „natvrdo“ - kým, obžalovaný mal mesačne platiť len - výživné na bežných náležitostiach matky, ale i jeho samotného - to bola a je dvadsaťštyrihodinová starostlivosť sedem dní v týždni - a to je nielen ošatenie, strava, bývanie, ale i učenie, starostlivosť v čase choroby, voľné dni, edukácia ...). Toto obžalovaný riešiť nemusel.

Týmto svojím postojom ignoroval svoje základné povinnosti vo vzťahu ku svojmu synovi. Jeho jedinou povinnosťou bolo uhrádzanie výživného v pravidelných mesačných intervaloch. Jeho povinnosťou bolo riadne aspoň finančnou čiastkou prispievať pravidelne na výživné. Do predmetnej situácie sa nedostal vinou svedka. Naopak i samotnej svedkyňi - matke ich syna by mal byť veľmi vďačný za to, že sa stará aj o jeho syna - i keď tento je už dospelý. Obžalovaného povinnosťou bolo a je zabezpečovať po finančnej stránke svojho syna a celú túto starostlivosť nielen osobnú - ale i finančnú nenechať len na ex-manželke. Je preto veľmi nezodpovedné zo strany obžalovaného uvádzať, že výživné počas žalovaného obdobia nebol schopný plniť

Podľa § 34 ods. 1 Tr.zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu
-14- 2T/38/2020

k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr.zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

V tomto ustanovení sú taxatívne vymedzené všetky konkrétne okolnosti, na ktoré je súd povinný prihliadnuť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery.

Na dosiahnutie účelu trestu v prípade trestu obžalovaného splní ako individuálnu, ale i generálnu prevenciu, je potrebné obžalovanému uložiť trest odňatia slobody i keď s podmieneným odkladom jeho výkonu.

Obžalovaný svojím úmyselným konaním porušil vzťahy vo sfére ochrany rodiny, ktoré chránia nielen ustanovenia Trestného zákona, ale i Zákona o rodine. Svojím postojom k tejto základnej povinnosti vyživovať svojho syna aspoň vo forme výživného ich dostal do nepriaznivej situácie, pretože i na jeho finančnú pomoc boli jeho syn v žalovanom období odkázaný.

Len na okraj súd poznamenáva, že obžalovaný o svojom protiprávnom konaní mal vedomosť od vzniesenia obvinenia zo dňa 17.10.2019. V predmetnej veci pozícii obvineného bol vypočutý dňa 29.júla 2020. Rozsudok vo veci bol vyhlásený dňa 17.januára 2022. Počas dokazovania ako v prípravnom konaní, i v konaní pred súdom mal vedomosť o účinnej ľútosti podľa § 86 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. - t.j., že trestnosť trestného činu zaniká aj vtedy, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207,

ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.

Znamená to tak, že i súd obžalovanému dal možnosť k tomu, aby výživné bolo uhradené.

Súd vo vzťahu k obžalovanému preto veci priznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr.zák. - pretože pred spáchaním žalovaného skutku, ale i do vyhlásenia rozsudku viedol riadny život - predmetná skutočnosť vyplynula z odpisu registra trestov vo vzťahu k obžalovanému.

Iné poľahčujúce okolnosti (§ 36 Tr.zák.) a ani priťažujúce okolnosti (§ 37 Tr.zák.) súd nezistil.

Potrebné je uviesť, že ide o trestný čin veľkej spoločenskej nebezpečnosti pretože nezanedbateľným spôsobom konania obžalovaného ovplyvňuje nepriaznivo i budúci život svojho syna a to jednak materiálным nedostatkom, ale aj nasledovným vzťahom k povinnostiam a životu.

Vo všeobecnosti platí - že pri ukladaní trestu musí súd v prvom rade vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu. Závažnosť trestného činu určuje zákonodarca a to stanovením rozpätia trestnej sadzby a tým, že jednotlivé trestné činy podľa stanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia - zaraďuje medzi prečiny, zločiny a obzvlášť závažné zločiny. Tomuto zaraďeniu potom zodpovedá buď možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov (alterna-

-15- 2T/38/2020

tívne nespojené s odňatím slobody), prípadne povinnosť súdu uložiť len trest odňatia slobody.

Pri predmetnom žalovanom trestnom čine - prečine zákonodarca stanovil trestnú sadzbu v rozpätí jeden rok - päť rokov.

S prihliadnutím však na ustanovenie § 38 ods. 2 Tr.zák. súd mal za to, že i trest odňatia slobody v trvaní jeden rok (teda najmiernejší) na jeho prevýchovu a nápravu postačí a nebolo nutné ukladanie trestu v inej výmere. Aj takáto súdom uložená výmera zohľadňuje v dostatočnej miere možnosť nápravy obžalovaného a korešponduje so závažnosťou jeho trestnej činnosti.

Pokiaľ ide o predmetné žalované obdobie - t.j. od mesiaca september 2017 do dňa vyhlásenia rozsudku t.j. do 17.januára 2022 - celkový dlh za predmetné časové obdobie je vo výške - 53 000 eur (53 mesiacov x 1 000 eur).

Ako súd v rámci výrokovej časti rozsudku podrobne rozviedol - s prihliadnutím na listinné dôkazy v prvom rade predložené zo strany svedka a založené v spise - bolo z predmetného dlhu uhradené výživné v celkovej výške - 21 200 eur. Dlž tak naďalej zostal vo výške 31 800 eur - čo súd obžalovanému uložil i nahradiť a to v súlade s ustanovením § 50 ods. 2 Tr.zák. - obžalovanému bola uložená povinnosť - aby v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia zaplatil predmetné zameškané výživné.

Obžalovanému bol uložený trest odňatia slobody v trvaní jeden rok s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní tri roky.

Práve počas tejto skúšobnej doby mu súd uložil povinnosť podľa § 50 ods. 2 Tr. zák., aby uhradil toto zaostané výživné vo výške 31 800,- eur.

Táto povinnosť bude zo strany súdu - prostredníctvom mediálneho a probačného úradníka i sledovaná. V prípade neuhradenia tohto zaostalého výživného bude môcť do úvahy prichádzať i premena trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom na trest odňatia slobody.

Súd v danom prípade i vzhľadom na skutočnosť, že doteraz ide o osobu bezúhonnú - uložil skúšobnú dobu v trvaní tri roky - to znamená dlhšiu skúšobnú dobu, ale urobil to z dôvodu, že predmetný dlh je vo výške 31 800 eur a popri tomto dlhu je obžalovaný pravidelne platiť výživné vo výške 800 eur ako i 200 eur - účet zriadený v prospech predmetného svedka) - celkove ide o pravidelnú mesačnú čiastku vo výške 1000 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní

odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Bratislave prostredníctvom
tunajšieho súdu.